

1 תקנות לביצוע אמנת האג 1954 (סדר הדין האזרחי), התשכ"ט-1968

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12 לחוק העזרה המשפטית למדינות זרות, התשט"ז-1956, ולפי סעיף 46 לחוק בתי-המשפט, התשי"ז-1957, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: כללי

1. הגדרות

(תיקון התשנ"ח)

בתקנות אלה -

"האמנה" - האמנה בדבר סדר הדין האזרחי שנחתמה בהאג ביום 1 במרס 1954, שמדינת ישראל הצטרפה אליה ביום י"ט בכסלו התשכ"ח (21 ביוני 1968) ושהיא בת-תוקף לגבי ישראל מיום כ"ה באב התשכ"ח (19 באוגוסט 1968);

"מדינה בעלת האמנה" - כל מדינה שאישרה את האמנה או הצטרפה לה או מדינה המפורטת בתוספת;

"רשות שיפוטית" - כל בית-משפט או בית-דין בישראל, לרבות רשם של בית-משפט;

"הרשות המבקשת" - נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינה בעלת האמנה המשמש בתפקידו בישראל;

"הרשות המתבקשת" - הרשות השיפוטית שבתחום-שיפוטה נמצא מקום-מושבו או מקום-מגוריו של האדם שיש למסור לו מסמך;

"מסמך" - "כתב בי-דין" כהגדרתו בתקנות סדר הדין האזרחי, התשכ"ג-1963, ולרבות מסמך משפטי חיצוני כהגדרתו בחוק העזרה המשפטית למדינות זרות, התשט"ז-1956;

"מנהל בתי-המשפט" - השופט ששר המשפטים מינהו על ביצועם של סדרי המינהל של בתי-המשפט, על פי סעיף 14 לחוק השופטים, התשי"ג-1953, לרבות בא-כוחו וכל מי שמנהל בתי-המשפט ייפה את כוחו לענין תקנות אלה.

2. הענינים שעליהן חלות התקנות

תקנות אלה כוחן יפה לגבי ענינים אזרחיים או מסחריים בלבד, ולגבי הפרק החמישי - לרבות ענינים מינהליים.

3. תחולת התקנות

תקנות אלה לא יגרעו מכוחן של תקנות אחרות, אך יחולו על אף האמור בכל תקנה אחרת.

פרק שני: המצאת מסמכים

4. בקשה להמצאת מסמך בישראל

(א) בקשה להמציא בישראל מסמך שנעשה באחת המדינות בעלות האמנה תוגש על ידי הרשות המבקשת למנהל בתי-המשפט ויצורף לה המסמך בשני עותקים.

(ב) בבקשה יצוינו שם הרשות שהיא מקור המסמך המועבר, שמותיהם ותיאורם של הצדדים למסמך, מענו של האדם שהמסמך נועד לו ומהותו של המסמך.

5. תרגום המסמך

- (א) הובע בבקשה רצון לבצע את ההמצאה לפי דיני ישראל או בדרך מיוחדת של המצאה ולא נערך המסמך בעברית או בשפה אחרת שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת לענין בקשות כאלה לפי האמנה - יצורף לו תרגום לשפה העברית או לשפה האחרת שהוסכם עליה כאמור.
- (ב) אם אין הסכם אחר בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת, יאומת התרגום על ידי הרשות המבקשת או על ידי מי שרשאי לאמת תרגומים בישראל.

6. העברת המסמך לרשות המתבקשת

הבקשה תועבר על ידי מנהל בתי-המשפט לרשות המתבקשת לשם ביצוע ההמצאה.

7. אימתי מסרבים להמציא מסמך

- (א) מנהל בתי-המשפט רשאי לסרב להעביר מסמך לרשות המתבקשת, אם הוא סבור שהמצאתו עלולה לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל או בבטחונה.
- (ב) החליט מנהל בתי-המשפט מאחד הטעמים האמורים שאין להעביר את המסמך, יחזירנו לרשות המבקשת ויודיע לה על הטעם לסירוב.

8. המצאה רגילה

ההמצאה תבוצע בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, התשכ"ג-1963, אולם אם המסמך לא היה ערוך בעברית או בשפה אחרת שהוסכם עליה כאמור בתקנה 5(א), ואף לא צורף לו תרגום לשפה העברית, תהא ההמצאה במסירת המסמך לאדם שאליו נועד ובלבד שיסכים לקבלו מרצון.

9. המצאה בדרך מיוחדת

הובע בבקשה הרצון שההמצאה תהיה בדרך מיוחדת, ואין ההמצאה בדרך המיוחדת סותרת דיני ישראל - תהא ההמצאה כמבוקש.

10. אישור המצאה

- (א) הרשות השיפוטית תעביר למנהל בתי-המשפט אחד מאלה:
- (1) עותק המסמך חתום על ידי האדם שלו נועד, נושא תאריך ומאומת;
 - (2) תעודת-אישור של הרשות השיפוטית על ההמצאה, דרכה ותאריכה;
 - (3) תעודה של הרשות השיפוטית על אי-המצאה בציון הסיבה שמנעה את ההמצאה.
- (ב) היתה ההמצאה בדרך מיוחדת, יצורף לאישור או לתעודת-האישור חשבון הוצאות המיוחדות שנגרמו עקב ההמצאה בדרך המיוחדת.

11. העברת האישור לרשות המבקשת

מנהל בתי-המשפט יעביר לרשות המבקשת את עותק המסמך המאושר, את תעודת-האישור או את תעודת אי-ההמצאה, כאמור בתקנה 10, וכן את חשבון הוצאות המיוחדות שנגרמו עקב ההמצאה בדרך מיוחדת.

12. פטור מהוצאות

המצאתו של מסמך בישראל לפי תקנות אלה וכל פעולה הקשורה בה לא יהיו טעונים מס, אגרה או תשלום הוצאות, פרט להוצאות מיוחדות שנגרמו עקב המצאה בדרך מיוחדת.

13. בקשה להמצאת מסמך בחוץ-לארץ

רצה אדם להמציא מסמך שנעשה בישראל לאדם במדינה בעלת האמנה, יגיש בקשה על כך למנהל בתי-המשפט ויצרף אליה את המסמך בשני עותקים.

14. תרגום המסמך ואימותו

(א) לא נערך המסמך האמור בתקנה 13 בשפת המדינה המתבקשת או בשפה אחרת שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המתבקשת לענין המצאת מסמכים לפי האמנה - יצרף המבקש תרגום המסמך לאחת השפות האמורות, בשני עותקים.

(ב) במקום התרגום רשאי המבקש, בהסכמת מנהל בתי-המשפט, להפקיד סכום כסף או ליתן ערובה לבטחון הוצאות התרגום והוצאות אימותו במדינה המתבקשת.

15. ערובה להוצאות מיוחדות

המבקש יפקיד סכום כסף או יתן ערובה, כפי שיוה מנהל בתי-המשפט, לבטחון ההוצאות העלולות להיגרם במדינה המתבקשת עקב הזדקקות לשירותו של בעל כהונה משפטית שאינו עובד אותה מדינה, ואם ביקש שהמצאת המסמך כאמור בתקנה 13 תיעשה בדרך מיוחדת, יפקיד סכום כסף או יתן ערובה כאמור, לבטחון ההוצאות המיוחדות העלולות להיגרם על ידי ההמצאה בדרך המבוקשת.

16. העברת מסמך למשרד החוץ

אשר מנהל בתי-המשפט את הבקשה שהוגשה כאמור בתקנה 13, יעביר את המסמך למשרד החוץ שיעבירו לנציג הדיפלומטי או הקונסולרי המוסמך של ישראל לשם ביצוע ההמצאה.

פרק שלישי: בקשות חיקור-דין

17. הגשת בקשות חיקור דין מחוץ-לארץ

בקשת חיקור-דין לביצוע פעולת-חקירה משפטית או פעולה משפטית אחרת, הבאה מרשות שיפוטית של מדינה בעלת האמנה והמופנית לרשות שיפוטית בישראל, תוגש על ידי הרשות המבקשת למנהל בתי-המשפט.

18. תרגום בקשת חיקור דין

(א) בקשת חיקור-דין שלא נערכה בעברית או בשפה אחרת שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת לענין בקשות כאלה לפי האמנה - יצורף לה תרגום לשפה העברית או לשפה האחרת שהוסכם עליה כאמור.

(ב) אם אין הסכם אחר בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת, יאומת התרגום על ידי הרשות המבקשת או על ידי מי שרשאי לאמת תרגומים בישראל.

19. העברת בקשת חיקור דין לרשות מוסמכת

(א) מנהל בתי-המשפט יעביר בקשת חיקור-דין לרשות השיפוטית שאליה הופנתה.

(ב) לא היתה הרשות השיפוטית שאליה הופנתה בקשת חיקור-דין מוסמכת לקיים אותה ויש רשות שיפוטית אחרת המוסמכת לכך, וכן אם לא פורש בבקשה שם הרשות השיפוטית - יעביר מנהל בתי-המשפט, על דעת עצמו, את הבקשה לרשות השיפוטית המוסמכת ויודיע על כך לרשות המבקשת.

(ג) קיבלה רשות שיפוטית בקשת חיקור-דין והחליטה שביצועה הוא בסמכותה של רשות שיפוטית אחרת - תעביר את הבקשה, על דעת עצמה, לאותה רשות שיפוטית ותודיע על כך למנהל בתי-המשפט והוא יעביר את ההודעה לרשות המבקשת.

20. אימתי מסרבים לבצע בקשת חיקור דין

(א) מנהל בתי-המשפט רשאי לסרב להעביר בקשת חיקור-דין לרשות שיפוטית מטעמים אלה:

(1) לא נקבעה אמיתות בקשת חיקור-הדין;

(2) אין ביצוע בקשת חיקור-הדין בגדר סמכותה של שום רשות שיפוטית בישראל;

(3) הוא סבור שביצוע בקשת חיקור-הדין עלול לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל או בטחונה.

(ב) החליט מנהל בתי-המשפט שאין להעביר את בקשת חיקור-הדין לרשות השיפוטית מאחד הטעמים האמורים בתקנת-

משנה (א), יחזירה לרשות המבקשת ויודיע לה על טעם הסיחוב.

21. אמצעי כפיה

בביצוע בקשת חיקור-דין תזדקק הרשות השיפוטית לאותם אמצעי-כפיה שמזדקקים להם בביצוע פעולה דומה בישראל.

22. ביצוע בקשת חיקור דין בדרך מיוחדת

נתבקשה הרשות השיפוטית לבצע בקשת חיקור-דין בדרך מיוחדת, ואין הביצוע בדרך המיוחדת בניגוד לדיני ישראל, תבוצע

הבקשה כמבוקש.

23. מקום ומועד לביצוע בקשת חיקור דין

ביקשה הרשות שיודיעו לה על המקום והמועד לביצוע בקשת חיקור-דין, למען אפשר לבעל-הדין להיות נוכח, תשלח הרשות

השיפוטית הודעה על כך לרשות המבקשת זמן מתקבל על הדעת לפני ביצוע הבקשה.

24. פטור מהוצאות

ביצוע בקשת חיקור-דין לפי תקנות אלה וכל פעולה הקשורה בה לא יהיו טעונים מס, אגרה או תשלום הוצאות, פרט לשכר

טרחת עדים ומומחים ופרט להוצאות המיוחדות שנגרמו עקב הביצוע בדרך מיוחדת.

25. אישור על ביצוע בקשת חיקור דין

(א) בוצעה בקשת חיקור-דין, תעביר הרשות השיפוטית למנהל בתי-המשפט את התעודה הקובעת את דבר הביצוע.

(ב) לתעודה יצורף חשבון שכר טרחת העדים והמומחים וכן חשבון ההוצאות שנגרמו אם בוצעה הבקשה בדרך מיוחדת.

(ג) לא בוצעה בקשת חיקור-דין, תחזיר הרשות השיפוטית למנהל בתי-המשפט את הבקשה בצירוף תעודה המפרשת את

הסיבה שמנעה בעד הביצוע.

(ד) את התעודות הנקובות בתקנה זו יעביר מנהל בתי-המשפט לרשות המבקשת.

26. בקשת חיקור דין בחוץ-לארץ

(א) החליט בית-משפט בישראל שיש לבצע במדינה בעלת האמנה פעולת-חקירה משפטית או פעולה משפטית אחרת,

יעביר בקשת חיקור-דין בענין זה למשרד החוץ.

(ב) משרד החוץ יעביר בקשת חיקור-דין בדרך הדיפלומטית או הקונסולרית לרשות המוסמכת של המדינה המתבקשת.

27. פקדון להוצאות

בעל-דין שלפי בקשתו החליט בית-משפט שיש לבצע במדינה בעלת האמנה פעולה משפטית על ידי בקשת חיקור-דין, יפקיד

- אם לא החליט בית המשפט החלטה אחרת בענין זה - בקופת בית-המשפט, סכום כסף, כפי שיקבע הרשם, לבטחון

הוצאות אלה:

(1) הוצאות תרגומה של בקשת חיקור-הדין לשפת המדינה המתבקשת או לשפה שהוסכם עליה בין מדינת

ישראל לבין המדינה המתבקשת לענין בקשות כאלה לפי האמנה;

(2) הוצאות אימות תרגומה של בקשת חיקור-הדין במדינה המתבקשת;

(3) שכר טרחת עדים ומומחים;

(4) ההוצאות המיוחדות העלולות להיגרם על ידי ביצוע בקשת חיקור-הדין בדרך מיוחדת, אם נתבקש הדבר;

(5) ההוצאות העלולות להיגרם עקב ההזדקקות לשירותו של בעל כהונה משפטית שאינו עובד המדינה

המתבקשת.

פרק רביעי: ערובה לכושר פרעון

28. פטור מערובה להוצאות המשפט

(א) תובע או מתערב, שהוא אזרח אחת המדינות בעלות האמנה ושמקום-מושבו באחת מהן, לא תצווה עליו רשות שיפוטית, מחמת היותו זר או מחמת שאין לו בישראל מקום-מושב או מקום-מגורים, ליתן בטחון או ערובה לפרעון הוצאות-משפט שנתבע עלול להוציאן ושהתובע או המתערב עלולים להתחייב בהן כלפיו במשפט.

(ב) מנהל בתי-המשפט רשאי להורות כי האמור בתקנת-משנה (א) לא יחול על אזרח אחת המדינות בעלות האמנה שמקום-מגוריו הקבוע אינו בישראל, אם אותה מדינה אינה נוהגת לפי תקנה זו לגבי אזרח ישראל שמקום-מגוריו הקבוע אינו בתחומה.

29. ביצוע החלטת חיוב בהוצאות משפט

החלטה של בית-משפט באחת המדינות בעלות האמנה המחייבת תובע או מתערב, שהוא אזרח אחת המדינות בעלות האמנה ושמקום-מושבו באחת מהן, בתשלום הוצאות-משפט, תיעשה בת-ביצוע בישראל על ידי הרשות השיפוטית המוסמכת אם נתקיימו תנאים אלה:

(1) הוגשה בקשה דרך הצינורות הדיפלומטיים או הקונסולריים לעשות את ההחלטה בת-ביצוע;

(2) לבקשה צורפו מסמכים אלה:

(א) העתק ההחלטה מאומת על ידי רשות מוסמכת של המדינה המבקשת;

(ב) אישור מאת רשות מוסמכת של המדינה המבקשת שההחלטה היא סופית וכן אישור מאת בעל התפקיד הגבוה ביותר בניהול הענינים המשפטיים של המדינה המבקשת הקובע שהרשות שאישרה את סופיות ההחלטה היתה מוסמכת לכך;

(ג) תרגומים של הפסק שבהחלטת בית-המשפט ושל המסמכים האמורים בפיסקת-משנה (ב) לעברית או לשפה אחרת שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת לענין עשיית החלטות בית-המשפט לבנות-ביצוע לפי האמנה;

(ד) התרגומים האמורים בפיסקת-משנה (ג) יהיו מאומתים על ידי הרשות המבקשת או על ידי מי שמוסמך לאמת תרגומים בישראל;

(3) על אף האמור בפיסקה (2)(ב) אפשר להוכיח שההחלטה היא סופית על ידי הגשת מסמך שאומת כדין בהתאם לפקודת העדות, ומקום שקיים הסכם בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת הקובע שהאישור יינתן בדרך אחרת, או הפוטר אותה מאישור, ינהגו לפי ההסכם.

30. הגשת בקשה לביצוע

נתקבלה בקשה כאמור בתקנה 29, תועבר למנהל בתי-המשפט, והוא יגיש, על דעת עצמו, בקשה לרשות השיפוטית לעשות את ההחלטה בת-ביצוע.

31. סדרי הדין

(א) הוגשה בקשה כאמור בתקנה 30, תדון בה הרשות השיפוטית מבלי שתזדקק להזמנת בעלי-הדין במשפט שבו ניתנה ההחלטה.

(ב) נוכחה הרשות השיפוטית שהעתק החלטת בית-המשפט הוא אמיתי וכי ההחלטה היא סופית לפי חוקי הארץ שבה ניתנה, ושתרגום הפסק שבהחלטה אומת כאמור בתקנה 29, תחליט לעשות את ההחלטה בת-ביצוע.

(ג) צורפה לבקשה האמורה בקשה לתשלום ההוצאות לצורך קיום התנאים האמורים בתקנה 29(2), (ג) ו-(ד), תשום הרשות השיפוטית את ההוצאות האמורות, ודין כהוצאות המשפט.

32. העברת ההחלטה

מנהל בתי-המשפט יעביר למשרד החוץ את החלטת הרשות השיפוטית העושה את ההחלטה בת-ביצוע לשם העברתה למי שלזכותו ניתנה.

33. זכויות החייב

החלטת הרשות השיפוטית שניתנה כאמור בתקנה 31 לא תפגע בזכות החייב לבקש את ביטולה או לערער עליה.

34. פטור מהוצאות

הפעולות הקשורות בעשיית החלטה בת-ביצוע, לפי תקנות אלה, לא יהיו טעונות מס, אגרה או תשלום הוצאות כל שהן.

35. ביצוע בחוץ-לארץ של החלטת בית משפט בארץ

רצה אזרח אחת המדינות בעלות האמנה, שמקום-מושבו בישראל, שהחלטת בית-משפט בישראל המזכה אותו בהוצאות-משפט עקב תביעה שהוגשה נגדו על ידי אזרח מדינה בעלת האמנה, או עקב התערבותו של אדם כזה במשפט, תיעשה בת-ביצוע במדינה בעלת האמנה, יגיש בקשה על כך למנהל בתי-המשפט.

36. המסמכים שיצורפו לבקשה

לבקשה שהוגשה כאמור בתקנה 35 יצורפו מסמכים אלה:

(1) העתק מאומת של החלטת בית-המשפט;

(2) אישור מאת רשם בית-המשפט שנתן את ההחלטה הקובע כי ההחלטה אינה ניתנת לערעור והיא סופית, או אישור רשם בית-המשפט שלפניו היו רשאים לערער על ההחלטה שלא הוגש ערעור עליה במועד שנקבע בחוק;

(3) אישור שר המשפטים הקובע שרשם בית-המשפט שנתן את האישור האמור בפיסקה (2) היה מוסמך לתתו; אך אם קיים הסכם בין מדינת ישראל ובין המדינה המבקשת הקובע שהאישור יינתן בדרך אחרת או הפוטר אותה מאישור, ינהגו לפי ההסכם;

(4) תרגומים של הפסק שבהחלטת בית-המשפט ושל המסמכים האמורים בפיסקאות (2) ו-(3) לשפת המדינה שעשיית ההחלטה לבת-ביצוע מבוקשת בה או לשפה אחרת שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המתבקשת לענין עשיית החלטות בית-המשפט לבנות-ביצוע לפי האמנה;

(5) במקום התרגומים האמורים בפיסקה (4) רשאי המבקש, בהסכמת מנהל בתי-המשפט, להפקיד סכום כסף לבטחון הוצאות התרגום או לתת ערובה על כך;

(6) המבקש יפקיד סכום כסף או יתן ערובה, כפי שיוורה מנהל בתי-המשפט, לבטחון הוצאות אימות התרגומים האמורים בפיסקאות (4) ו-(5) במדינה המתבקשת.

37. העברת הבקשה למשרד החוץ

מנהל בתי-המשפט יעביר את הבקשה על נספחיה למשרד החוץ לשם העברתה דרך הצינורות הדיפלומטיים או הקונסולריים למדינה שבה מבקשים לעשות את החלטת בית-המשפט בת-ביצוע.

פרק חמישי: עזרה משפטית ללא-תשלום

38. דין זר כדין אזרח ישראל

אזרח מדינה בעלת האמנה דינו כדין אזרח ישראל לגבי עזרה משפטית ללא-תשלום ופטור מאגרות ומהוצאות משפט, בין שיש לו מקום-מושב ומקום מגורים בישראל ובין שאין לו.

39. בקשת עזרה משפטית מחוץ-לארץ

(א) בקשה לעזרה משפטית ללא-תשלום ולפטור מאגרות ומהוצאות המשפט של אזרח מדינה בעלת האמנה שאינו נמצא בישראל תוגש על ידי הרשות המבקשת למנהל בתי-המשפט ויחולו עליה בשינויים המחוייבים, האמור בתקנות 18 ו-19. (ב) היה מקום-מושב או מקום-מגוריו של אזרח מדינה בעלת האמנה המבקש עזרה משפטית ללא-תשלום או פטור מאגרות ומהוצאות משפט מחמת עניות מחוץ לישראל, ודרוש שתעודת-העניות או הצהרת-העניות תאומת על ידי נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל, לשם שימוש בה בישראל - יעשה האימות ללא גביית אגרות ותשלומים.

40. תעודות עניות שניתנו מחוץ לישראל

רשות שיפוטית או מינהלית הדנה בבקשתו של אזרח מדינה בעלת האמנה לקבלת עזרה משפטית ללא-תשלום, או לפטור מאגרות ומהוצאות משפט, תתחשב בשיקול-דעתה -

- (1) בתעודת-עניות שהוצאה או בהצהרת-עניות שאושרה על ידי הרשות המוסמכת של מדינת מקום-מושב או מקום-מגוריו של המבקש;
- (2) בתעודת-עניות שהוצאה או בהצהרת-עניות שאושרה על ידי נציג דיפלומטי או קונסולרי של המדינה שהמבקש הוא אזרח, כשמקום-מושב או מקום-מגוריו של המבקש הוא במדינה שאינה בעלת האמנה ושאינו נוהגים בה להוציא תעודת-עניות ולאשר הצהרת-עניות.

41. בקשת ידיעות על רכושו של המבקש מחוץ לישראל

(א) רשות שיפוטית או מינהלית הדנה בבקשתו של אזרח מדינה בעלת האמנה לקבלת עזרה משפטית ללא-תשלום או לפטור מאגרות ומהוצאות משפט, ומצאה שמן הראוי לקבל ידיעות או ידיעות נוספות על רכושו של המבקש באחת המדינות בעלות האמנה - תפנה לשם זה למנהל בתי-המשפט. (ב) מנהל בתי-המשפט יפנה אל משרד החוץ בבקשה להשיג את הידיעות המבוקשות.

42. הנחות בישראל לגבי משפט שמחוץ לישראל

(א) הוכרה זכותו של אזרח מדינה בעלת האמנה לעזרה משפטית ללא-תשלום או לפטור מאגרות ומהוצאות משפט מחמת עניות במדינה בעלת האמנה,

תעמוד לו זכות זאת בישראל לגבי המצאת כתבי בי-דין ובקשות חיקור-דין באותו משפט. (ב) הזכות האמורה בתקנת-משנה (א) לא תפגע בזכותה של מדינת ישראל לבקש מהרשות המבקשת את החזרת התשלומים ששולמו למומחים בחיקור-דין.

43. בקשה לתעודת עניות בישראל

(א) ביקש אזרח ישראל או אזרח מדינה בעלת האמנה, שמקום-מושבו או מקום-מגוריו בישראל, להגיש תביעה משפטית או להתייצב במשפט שהוגש נגדו או להתערב במשפט, במדינה בעלת האמנה ואין ידו משגת לשאת בהוצאות המשפט, יגיש בקשה לתעודת-עניות למנהל בתי-המשפט.

(ב) לבקשה תצורף הצהרה בשבועה מאת המבקש, בה יפרש את מקורות-פרנסתו ואת הכנסותיו תוך שנת-הכספים שחלפה, ידיעות על מהות המשפט, וכן כל ידיעה או נסיבה אחרת העלולה להוות סיוע לבקשה.

44. מתן תעודת עניות

(א) שוכנע מנהל בתי-המשפט שידו של המבקש כאמור בתקנה 43 אינה משגת לשאת בהוצאות המשפט ושיש מקום להגיש את המשפט או להתייצב או להתערב בו, יוציא תעודת-עניות המאשרת שהמבקש זכאי לעזרה משפטית ללא-תשלום.

(ב) כל אישורים ואימותים לגבי תעודת-עניות כאמור בתקנת-משנה (א), יינתנו ללא גביית אגרות ותשלומים.

45. השם

לתקנות אלה ייקרא "תקנות לביצוע אמנת האג 1954 (סדר הדין האזרחי), התשכ"ט-1968".

תוספת

תוספת

(תקנה 1)

אוסטריה, אוזבקיסטן, איטליה, ארגנטינה, ארמניה, בוסניה והרצגובינה, בלגיה, בלרוס, גרמניה, דנמרק, הונגריה, הפדרציה הרוסית, הרפובליקה הסלובקית, הרפובליקה הקירגיזית, יוגוסלביה, יפן, ישראל, לבנון, לוקסמבורג, לטביה, מולדובה, מצרים, מרוקו, נורבגיה, סורין, סלובניה, ספרד, עיר הוותיקן, פולין, פורטוגל, הרפובליקה של יוגוסלביה לשעבר - מקדוניה (fyrrom), פינלנד, צ'כיה, צרפת, קרואטיה, רומניה, שוודיה, שווייץ, תורכיה.
ה' בחשון התשכ"ט (27 באוקטובר 1968)

יעקב ש. שפירא

שר המשפטים

[1]. ק"ת 2320, התשכ"ט (5.12.1968), עמ' 470.

תיקונים: ק"ת 4306, התשמ"ב (14.1.1982), עמ' 486;

ק"ת 5889, התשנ"ח (31.3.1998), עמ' 596 (ת"ט בק"ת 5910, התשנ"ח, עמ' 1018).